

عنوان مقاله:

پایش خشکسالی با استفاده از شاخص بارش- تبخیر و تعرق استاندارد شده (مطالعه موردی: شهرستان بیرجند)

محل انتشار:

پنجمین کنگره ملی آبیاری و زهکشی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

مهدی امیرآبادی زاده - استادیار گروه علوم و مهندسی آب دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

فراوانی وقوع خشکسالی و سیل در کشور ایجاب مینماید تا در دوره های خشک استراتژی های مدیریت منابع آب مورد توجه قرار گیرد. متغیر دما دلیل تاثیر زیاد آن بر میزان تبخیر و تعرق پتانسیل، در اقلیم های مختلف کشور به ویژه در مناطق خشک و نیمه خشک از اهمیت زیادی برخوردار می باشد. در این تحقیق شاخص SPEI درمقیاس های یک، ۶ ماه و یکساله مورد بررسی قرار گرفته است. در این مطالعه از آمار مجموع بارندگی ماهانه، میانگین روزانه درجه حرارت حداکثر و حداقل در ماه با دوره آماری ۱۹۸۵-۲۰۲۰ مربوط به ایستگاه هواشناسی سینوپتیک بیرجند استفاده گردید. مقادیر مثبت SPEI بیانگر مثبت بودن بیلان آب و مقادیر منفی آن بیانگر بیشتر بودن تبخیر و تعرق پتانسیل نسبت به بارش است. در این ایستگاه دوره های مرطوب در بازه زمانی ۱۹۸۵ تا ۱۹۹۸ و دوره های خشک در بازه زمانی ۱۹۹۹ تا ۲۰۲۰ دیده میشوند. اگر چه در بازه سالهای ۱۹۹۹-۲۰۲۰ بصورت جزئی سالهای مرطوب نیز دیده می شود، اما تداوم ندارند و رژیم خشکسالی در این بازه حاکم میباشد. نتایج بررسی روند با استفاده از آزمون من-کندال نیز حاکی از شدیدتر شدن وضعیت خشکسالی طی این سالها در ایستگاه بیرجند است و در نتیجه بار برداشت از منابع آب در این سالها افزایش یافته است.

کلمات کلیدی:

شاخص خشکسالی، SPEI، بیرجند، بررسی روند خشکسالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1250828>

